

nal Arbejdsorganisation til at forberede og formidle et Samarbejde Landene imellem paa dette Omraade, og hvor man i Slutningen af Kapitel 13 udtrykker sig saaledes, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse, at „da der bestaar Arbejdsforhold, der for et stort Antal Mennesker medfører saa meget Uretfærdighed, Elendighed og Savn, at der kan opstaa en for Verdensfreden og Verdensharmonien faretruende Utilfredshed, og da en Forbedring af disse Forhold er paatrængende nødvendig, f. Eks. med Hensyn til Regulering af Arbejdstiden, herunder Fastsættelse af en Maksimalarbejdsdag og -uge, Regulering af Arbejdsmarkedet, Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, Fastsættelse af Lønninger, der muliggør passende Livsbetingelser, Arbejdernes Beskyttelse mod Sygdomme og Ulykkestilfælde under Arbejdet, Beskyttelse af Børn, mindreaarige og Kvinder, Alderdoms- og Invaliditetsunderstøttelse, Beskyttelse af de i Udlandet beskæftigede Arbejders Interesser, Anerkendelse af Grundsætningen om Foreningsfrihed og Ordningen af den faglige og tekniske Undervisning og andre lignende Forholdsregler“ —, saa er man blevet enig om de herefter følgende Paragraffer. I det paa-gældende Afsnit nævner man til sidst nogle af de Principper, efter hvilke man vil bruge denne Organisation, og nævner som det første og ledende Princip, at Arbejdet ikke skal anses for en blot og bar Handelsvare, at man skal tilstræbe Forhold, som giver Arbejderen en taalelig, en passende Levefod, Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen eller 48 Timers Arbejdsugen, hvor dette ikke endnu er naaet, Forbud mod Børns Arbejde o. s. v., Ligeløn for Mænd og Kvinder og en hel Række andre Punkter. Dette Dokument er jo frem-gaaet af Forhandlinger mellem frem-ragende Statsmænd, Folk som Lloyd George, der, saa vidt jeg kan vurdere det ærede 3die Medlem for 4de Kreds og den nævnte fremragende engelske Politiker, vistnok ikke staa saa forfærdelig fjernt fra det ærede Medlem i Henseende til Partistandpunkt og heller ikke i Henseende til en til Tider ret voldsom Maade at udtrykke sig paa, Folk som Clemenceau og den nu afdøde tidligere Præsident Wilson. Det er saadanne Folk, som har affattet dette Dokument og givet denne Villie til Kende, og jeg tror, at det er urigtigt af det ærede Medlem at stille sig op og sige: Alt dette betyder intet, jeg, det 3die Medlem for 4de Kreds af det danske Landsting, ved meget

bedre; jeg holder for, at det er en For-dærvelse med al saadan Lovgivning.

Den øvrige Del af Forhandlingen giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg takker det ærede 2det Medlem for 4 Kreds (Veistrup) for de meget rammende Udtryk, han brugte om den saa stærkt omdisputerede Frihed, og jeg kan give ham Medhold i, at Grænsen her net-op maa staa der, hvor Hensynet til Samfundet er stillet op overfor den enkeltes Fordel. Der maa Frihedens Begrænsning være at finde.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) vil jeg i Tilknytning til, hvad den højtærede Statsminister har udtalt, sige, at hans Tyrketro paa Guld-tolden kan vi fra vor Side ikke dele. Man kan ved en saadan Toldlovgivning — saaledes som det er sket fra den tidligere Re-gerings Side under det ærede Medlems Medvirken — skaffe Staten visse Indtægter, man kan under visse Forhold ogsaa ved en saadan Fremgangsmaade faa Produktionen i Gang i Landet, men man kan ikke opnaa begge Dele, og man kan sikkert under ingen Forhold bruge denne Fremgangsmaade som valutaforbedrende Foranstaltning, idet den under alle Omstændigheder vil fordyre Livsvilkaarene, forøge Seddel-omløbet og derved virke valutaskadeligt, ikke valutaforbedrende. Dette stemmer ogsaa med den Udvikling, man har set foregaa i Norge, hvor Eksperimentet er foretaget for ikke saa længe siden.

Naar det ærede Medlem hævder, at $\frac{4}{5}$ af Cigartolden gaar til at holde de danske Tobaksarbejders Lønninger højere end i de konkurrerende Lande, kan det sikkert ikke være rigtigt. Jeg har ikke de herhenhørende Tal præsent, men maa indtil videre tro, at det beror paa en Misopfattelse. Jeg kan ikke anerkende, at det ligger saaledes, som det ærede Medlem nævnte.

Jeg vil gerne understrege det ærede Medlems udtalte alvorlige Ønske om, at denne Samling ikke skal gaa til Ende, uden at der er truffet valutagavnige Foranstaltninger, men maa naturligvis fremhæve, at den Stilling, det ærede Medlems Partifæller i Folketinget indtog under Sagens Behandling i det andet høje Ting, ikke lover alt for meget, og jeg maa ogsaa holde for, at det ærede Medlem, som i nogen Grad har brudt Staven over det foreliggende Forslag, ikke selv har anvist nogen anden god og farbar Vej. Det maa jo imidlertid, som andre Steder vel ogsaa her, være saaledes, at den gode Villie vil